

Sposób na to, aby dodatek motywacyjny dla nauczycieli nie stał się martwym rozwiązaniem

Kategoria: Edukacja, Kultura i Sport

Opublikowano: sobota, 01, grudzień 2012 23:00

Katarzyna Liszka-Michałka

Odśloni: 6256

Artykuł 30 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela, określa jakie dodatki mogą wchodzić w skład wynagrodzenia nauczyciela. Są to: dodatek za wysługę lat, motywacyjny, funkcyjny oraz za warunki pracy.

Zasady otrzymywania dodatku za wysługę lat oraz dodatku za warunki pracy uregulowane zostały w ustawie i w rozporządzeniu, a prawo do ich nabycia wynika z przepisów powszechnie obowiązujących, jeżeli tylko zostaną spełnione przesłanki określone w tych przepisach. Natomiast nie co inny charakter mają dodatki: funkcyjny i motywacyjny. Odnośnie tych dodatków ustawodawca ograniczył się tylko do udzielenia delegacji ustawowej dla poszczególnych podmiotów prowadzących szkołę, do określenia wysokości stawek tego dodatku, oraz szczegółowych warunków przyznawania tych dodatków. Jednakże bliższa analiza tych dwóch dodatków wskazuje, że charakter dodatku funkcyjnego i motywacyjnego jest różny. W przypadku dodatku funkcyjnego określenie w akcie wykonawczym z jakimi funkcjami łączy się otrzymywanie dodatku i w jakiej wysokości, oznacza, że nauczyciel któremu powierzono określoną funkcję ma prawo do otrzymania dodatku funkcyjnego w określonej wysokości. Prawo do dodatku funkcyjnego jest immamentnie związane z powołaniem do pełnienia określonej funkcji. Natomiast nie ma takiego charakteru dodatek motywacyjny, na podstawie delegacji ustawowej tej samej co dla dodatku funkcyjnego, organ prowadzący szkołę określa wysokość stawek tego dodatku oraz szczegółowe warunki jego przyznawania. Spełnienie wyznaczonych przez organ prowadzący szkołę kryteriów, nie oznacza jednak, że nauczyciel otrzyma dodatek motywacyjny, nie ma tutaj takiej zależności, jak w przypadku dodatku funkcyjnego, gdzie powierzenie określonej funkcji, z którą łączy się określony dodatek, rodzi po stronie nauczyciela, prawo do jego otrzymania.

W wyroku z dnia 10 października 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (sygn. akt III SA/Kr 1268/11) opowiedział się za trafnym i spełniającym wymogi delegacji ustawowej z art. 30 ust. 6 Karty Nauczyciela umieszczeniem w uchwale Rady Powiatu X przepisów dotyczących dodatku motywacyjnego. A mianowicie zgodnie z §2 pkt 8 uchwały środki na dodatki motywacyjne danej szkoły stanowią 6% kwoty planowanej na wynagrodzenia zasadnicze dla nauczycieli oraz 30% kwoty planowanej na wynagrodzenia zasadnicze dyrektora. WSA w przytoczonym wyroku nie podzielił poglądu Wojewody Y, który zaskarżył w/w uchwałę zarzucając jej nieważność i istotne naruszenie prawa.

Podjmując się oceny §2 pkt 8 uchwały WSA zauważył iż należy mieć na uwadze również pozostałe przepisy uchwały, a w szczególności pkt 4 i 5. Zgodnie z pkt 4 dodatek motywacyjny dla nauczyciela nie może być niższy niż 3 % i nie wyższy niż 12 % jego wynagrodzenia zasadniczego miesięcznego, z kolei pkt 5 stanowi, że dodatek motywacyjny dla dyrektora nie może być wyższy niż 30% jego wynagrodzenia zasadniczego miesięcznego. W takich okolicznościach – zdaniem WSA – rozwiązanie zawarte w §2 pkt 8 uchwały Rady Powiatu X stanowi z jednej strony gwarancję, że rozwiązania prawne dotyczące dodatku motywacyjnego jako składnika wynagrodzenia nauczyciela, będą mogły w praktyce funkcjonować, czyli poprzez brak środków finansowych nie staną się rozwiązaniem martwym.

Z drugiej zaś strony, rozwiązanie to stanowi zarówno dla podmiotu ustalającego wysokość dodatku motywacyjnego jak i dla organu prowadzącego szkołę, pewną gwarancję, a mianowicie jaka maksymalna kwota w danej szkole może być przeznaczona na realizację dodatków motywacyjnych. Podsumowując te rozważania WSA podkreślił, że treści komentowanego przepisu uchwały nie można postrzegać wyłącznie jako normy planistycznej dotyczącej budżetu i stanowiącej akt kierownictwa wewnętrznego ale oceniając ją należy mieć na uwadze zadania i rolę jaką pełni w prawidłowym zabezpieczeniu funkcjonowania rozwiązań dotyczących dodatku motywacyjnego. Wyrok jest nieprawomocny.

Źródło: [Orzecznictwo NSA](#)